

Publicerad 2024-03-23 12:34 av Kosmopoliten

Jag måste vandra.

Vandring genom landet

En gång, i sen grå höst,
gick jag den här grusvägen,
sövd till smärtan av nordliga vindar,
uppväckt genom uppvärmda ungdomstankar.
Nu är jag en främling här,
rör mig som Rembrandts polska ryttare
genom ett främmande och dött land.
Bara minnen
återgår till ursprunget.
En svunnen tid då vi levde väl och i fred.
En mans väg
kanske inte går tillbaka
till där det en gång var.
Jag ser prydliga, en gång befolkade
röda stugor
som sjunker i förfall,
och vet att jag sjunker
med dem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kosmopoliten med Poeter.se id #232518 innehar upphovsrätten